

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Ботевград, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: *****

при участието на секретаря ****
като разгледа докладваното от ***** Административно наказателно дело № 20231810200295 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН .

Предметът на обжалване:

Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 7157059 издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал. 2, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на Т. А. Д., ЕГН ***** е наложена „глоба” в размер на 800 (осемстотин) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В подадената жалба от Т. А. Д. е описано искане за отмяна на така издадения Електронен фиш като незаконосъобразен и необоснован.

Въззивният жалбоподател редовно призован за съдебни заседания, не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата. Постъпила е писмена защита, чрез гл. юрик. Иванова, с която моли Съдът да остави без уважение жалбата на жалбоподателя като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и въвежда възражение за прекомерност на разноските на противната страна.

От фактическа страна:

Според процесния електронен фиш на 03.03.2023 г. в 11.37 часа, в Софийска област, община Правец по автомагистрала Хемус, км. 56+500 с посока на движение към гр.Варна, при ограничение от 90 км/ч, въведено с пътен знак В-26, с МПС БМВ Х 5 Х ДРАЙВ 30Д, с регистрационен номер ****, е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № ARH CAM S1, при разрешена стойност на скоростта 90 км/ч., е отчетена скорост на движение на описания автомобил от 131 км/ч, като след приспадане на допустимата грешка/толеранс от 3 км(%) при измерване на скоростта е установена превишена стойност на скоростта 41 км/ч.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № 1204р-2109/09.03.2023 г. /приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г. /.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ***** и с регистриран ползвател - жалбоподателят Т. А. Д., ЕГН *****.

По делото липсват данни кога електронният фиш е бил връчен на жалбоподателя.

По делото липсват данни на основание чл. 189, ал. 5, изр.2-ро от ЗДвП жалбоподателят, като ползвател на автомобила, да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: протокол от проверката на мобилната система за видеоконтрол „ARH CAM S1” № 52-СГ-ИСИС/10.05.2022г.; ежедневна ведомост на отчет образец №11 отразен в ЕФ; сертификат за преминало обучение за работа с „ARH CAM S1”; заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и заповед №8121з-931 от 30.08.2016г., и двете на

Министъра на МВР, бланка на електронен фиш; удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126, снимков материал, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта, справка за регистрация на БМВ Х 5 Х ДРАЙВ 30Д, с регистрационен номер ****, справка-отговор от Областно пътно управление-София, ведно със схема за временна организация и безопасност на движението на АМ Хемус, в участъка от км 56+500, обяснителна записка за организация и безопасност на движението, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

От справката на АПИ и схемата към нея, изискана и приложена по делото по служебна инициатива на съда, се установява категорично, че към датата на извършване на нарушението /03.03.2023г./ при км 56+500 пътното платно в посока гр. Варна е действал знак „В26” /Забранено е движението със скорост, по-висока от означената 90км/, монтиран на км 55+600 и обхват на действие до км 57+160 (1560м). Следователно автоматизираното техническо средство е монтирано след пътния знак, тоест в зоната на действие на пътния знак ограничаващ скоростта на движение, поради което следва да се приеме, че водачът в момента на заснемането е управлявал в рамките на участъка, касаещ това ограничение.

От приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установяват видът на мобилната система, и обстоятелството, че същата е одобрена съобразно нормативните изисквания с дата на издаване на удостоверението 07.09.2017г. и срок на валидност на същото - 07.09.2027г. По делото са представени данни за осъществена последваща проверка по смисъла на чл. 43 от Закона за измерванията /ЗИ/ с дата 10.05.2022г. Резултатите от проверката установяват съответствие на одобрения тип АТСС.

От правна страна:

Във връзка с пасивната легитимация на жалбоподателя, предвид оспорване авторството на нарушението, следва изрично да се посочи, че в чл. 189, ал. 4 и 5 ЗДвП е въведена презумптивна отговорност за собственика на моторното превозно средство /МПС/, който в общия случай следва да понесе отговорност за извършеното с притежаваното от него МПС нарушение на режима на скоростта. В този смисъл липсва изискване от заснетото с АТСС

статично изображение или от видеоклипа да се установява действителния водач. Собственикът може да снесе отговорността от себе си по два алтернативни механизма. Първият е по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, като за всяко отделно управление на МПС, с декларация посочи кое е действителното лице, което го е извършило, с прилагане на неговото СУМПС. В този случай издадения на собственика електронен фиш се анулира, като се издава нов на посоченото лице. Вторият начин е чрез вписване в свидетелството за регистрация на МПС по реда на чл. 4, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на Министъра на вътрешните работи на регистриран ползвател /каквото е настоящия/, в който случай на основание чл. 188 ЗДвП отговорност за извършеното нарушение носи регистрирания ползвател и ЕФ се издава направо на негово име, като в този случай именно той се ползва от правомощието по чл. 189, ал. 5 ЗДвП да посочи с декларация действителното лице, което е управлявало МПС, ако е било различно от него.

Не се установява от материалите по делото жалбоподателят да се е възползвал от предвидения в закона способ, поради което именно той е санкциониран в качеството си на регистриран ползвател и не може да оспорва авторството на деянието в процеса по обжалване на ЕФ. Ето защо възражението му, че не е автор на твърдяното нарушение е неоснователно.

Тъй като по делото няма данни електронния фиш да е бил връчен на жалбоподателя и тъй като липсва яснота кога той въобще е научил за него, то съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП и е допустима. Подадена е също така и от процесуално легитимирано лице, тъй като именно жалбоподателят е визиран като лицето извършило посоченото нарушение по ЗДвП.

Водим от гореизложеното съдът прие, че в конкретния случай не са допуснати съществени процесуални нарушения – основание за отмяна на Електронния фиш на формално основание, поради което спорът следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването

на електронния фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/мобилната система за видеоконтрол „ ARH CAM S1, с каквито съгласно чл. 189, ал. 4 /изм., ДВ, бр. 54 от 2017 г, в сила към датата на нарушението/, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно § 6, т. 65 /нова, ДВ бр. 19/2015 г. /, "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение № 17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027г. Този документ удостоверява, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип № ARH CAM S1, е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение на датата визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същевременно, използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл. 10, ал. 1 от наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейският служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен

номер на използваното АТСС, точното място на контрол, въведения за него скоростен режим, режим на измерване, посока на задействие, началото и края на работната смяна и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протоколът е относим към описаното в него нарушение.

В случая не е дължимо обозначаване на мястото за контрол с ПЗ Е24, в каквата насока е била регламентацията на чл. 7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. до отмяната на нормата, обнародвана в ДВ, бр. 6/2018 г., в сила от 16.01.2018 г.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относимо доказателствено средство в тази насока представлява приложената снимка клип № 120CCDD/0266256, в която са означени дата и час, точна локация, разрешена скорост /съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, както и скорост на движение на заснетото превозно средство. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл. 189, ал. 15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш. На снимковия материал се наблюдава именно автомобилът визиран в електронния фиш, заснет при отдалечаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено.

Обжалваният електронен фиш съответства и на утвърдения със заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и заповед №8121з-931 от 30.08.2016г. на Министъра на МВР образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна. Изискванията към формата, съдържанието, реквизитите и реда за издаване на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Същият се издава по алтернативна, съкратена процедура, законосъобразното протичане на която се предпоставя единствено от съблюдаването на специалните правила и изисквания регламентирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а те в случая са спазени - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено

нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

В приложения по административнонаказателната преписка протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. с рег. № 1158р9104 от 10.10.2022 г. се вижда, че е отразено техническото средство за контрол да е заснело в два режима на работа – статичен или динамичен. Въпреки това от направената дигитална снимка на АТСС, която е приложена по делото еднозначно се налага извод, че заснемащото устройство е било разположено временно на пътния участък, т. е. съдът приема, че е доказано, че режимът на измерване е бил стационарен, поради което и попълването на това обстоятелство в протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. макар и да е пропуск, не води до съществено нарушение на процедурата по установяване по безспорен начин на нарушението, нито ограничава правото на защита на санкционираното лице.

От сертификата за извършено обучение за работа със стационарна преносима система за контрол на скоростта и ежедневна ведомост, се установява, че полицейският служител заснел нарушението на дата 03.03.2023г. е изпълнявал служебните си задължения като младши автоконтрольор на АМ Хемус, след проведен му инструктаж, дневна смяна и е преминал необходимото обучение за работа с АТС „ARH CAM S1”.

От протокола за използването на АТС безпротиворечиво се установява, че пътният знак е бил поставен на достатъчно разстояние от техническото средство за контрол, което е позволявало да бъде възприет от водачите в това число и от въззивника и същият да съобрази скоростта на движение на управлявания от него автомобил, съгласно въведеното ограничение до 90 км/ч.

Предвид горното, въззивният съдебният състав приема, противно на възраженията на жалбоподателя, че обсъдените доказателствени материали удостоверяват с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства относно съответната пътна структура и скоростен режим, измерената скорост на движение, отчетеното превишение

по отношение разрешената максимална скорост и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно в съответствие с материалния закон, а оттук - че квалифицирането на нарушението съответства на изложените факти и е извършено законосъобразно. Установените факти реализират състава на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, която норма забранява превишаване на стойността на скоростта, сигнализирана с пътният знак, когато е различна от посочената в ал. 1. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и предвид категорията на превозното средство, допустимата стойност на скоростта за магистрала е 140 км/ч. С ПЗ В 26 в случая, на АМ Хемус към дата 03.03.2023г., в участъка на км 56+500 посока към гр. Варна е било въведено ограничение на скоростта от 90 км/ч, поради което именно с тази стойност е следвало да съобразяват поведението си водачите на МПС, в този период от време. В този аспект квалификацията на нарушението е правилна.

В ЕФ са посочени всички елементи на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на нарушителя като дата, час и място на нарушението, в какво точно се състои нарушението, кой е нарушителят, коя е нарушената правна норма, както и коя е санкционната норма и какво административно наказание се налага за така установеното по категорично несъмнен начин административно нарушение от Т. А. Д..

От субективна страна жалбоподателят е извършил деянието с пряк умисъл, като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване.

По отношение вида и размера на наложеното административно наказание:

Превишението на скоростта е получено след приспадането на 3%, тъй като видно от съдържанието на ЕФ, и приложената към него снимка, отчетената под снимката скорост на МПС е 135 км. /час и след извършеното изчисление с приспадане на 3%, се получава скорост от 131 км. /ч. – посочена в ЕФ. В самия ЕФ изрично е посочено, че е отчетен толеранса от - 3 км (%) на измерената скорост, поради което неяснота относно този факт не съществува, поради което за нарушението е приложима именно санкцията по т. 5 от визираната в ЕФ разпоредба. Последната, в приложимата редакция -

изм. ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., предвижда за превишаване на разрешената максимална скорост над 40 km точно фиксирано по размер наказание – глоба от 400 лв., изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

В случая на Т. А. Д. е била определена глоба в размер на 800 лева като наказващият орган се е позовал на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Тази норма, предвид посоченото превишение на скоростта с 41 км/ч. и записаното в Електронния фиш обстоятелство, че нарушението е извършено в "извън населено място", следва да се приеме, че препраща към разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП и определеният размер на глобата от 800 лв. всъщност е двукратният размер на глобата от 400 лв., предвидена в чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП.

В конкретния случай, за предходния фиш не е ясно кога същият е влязъл в сила /и въобще влязъл ли е в сила/, поради което и изискванията за повторно извършване на нарушението не са изпълнени. Неправилно АНО е приложил санкционната норма като е нарушил правилата за "повторността". Нарушено е правото на жалбоподателя да се защити срещу всички факти. Този порок обаче не води до пълна отмяна на ЕФ, тъй като нарушителят е запознат с фактите на конкретното нарушение – касае се за управление на МПС с превишена скорост извън населено място и това обстоятелство налага преквалификация на нарушението. Изрично Тълкувателно решение № 8/2021 г. по т. д. 1/2020 г. на ВАС приема, че при липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т. е. районният съд има правомощието да преквалифицира описаното в ЕФ изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя ЕФ. Ето защо деянието следва да се преквалифицира от такова извършено в условията на "повторност" по чл. 182, ал. 4 ЗДвП в такова по основния състав – чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП регламентиращ наказание при превишаване на максимална скорост извън населено място над 40 км/ч, както е в случая, респективно само размерът на наложената "глоба" следва да се измени от 800.00 на 400.00 лева. Липсват изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Процесното нарушение представлява типичен пример на нарушение по чл.

21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП и поради това БРС не счита, че случаят е маловажен.

По разноските:

Съгласно чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. При определяне на размера на възнаграждението следва да се съблюдава правилото на чл. 63д, ал. 5, изр. 2-ро от ЗАНН, съгласно което размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ, а съгласно нея възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. В настоящото производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е представил писмено становище. Съдът намира, че доколкото делото е разгледано в едно съдебно заседание, а в хода на съдебното следствие не са разпитвани свидетели, то справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който е съобразен с правилата за неговото определяне.

За заплащане на присъдените разноси следва да бъде осъдена ответната страна в процеса – жалбоподателят Т. А. Д., ЕГН *****.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К № 7157059 издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал. 2, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, с който на Т. А. Д., ЕГН ***** е наложена „глоба” в размер на 800 (осемстотин) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП, КАТО НАМАЛЯВА на основание чл. 182, ал. 2, т. 5 ЗДвП размера на глобата на 400.00 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА Т. А. Д., ЕГН ***** да заплати на Областна дирекция

на МВР-гр. София разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____